

og at en måske lille afgift for nogle rent faktisk heller ikke forbedrer miljøet, for vi har altså en velstand i dette land, der gør, at en afgift jo ikke nødvendigvis kan stoppe et køb, hvis den ikke gør det meget dyrt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Vibeke Peschardt, og derefter er det mit lønlige håb, at vi kan gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jamen jeg skal da gerne se, om jeg kan glæde formanden ved at svare, så jeg ikke udløser en ny byge af korte bemærkninger.

Men altså til hr. Ebbe Kalnæs og sådan set også til hr. Hans Christian Schmidt – jeg opfatter stadig væk hr. Hans Christian Schmidts indlæg som en kommentar, for vi er jo grundlæggende ikke enige på miljøfronten, Det Radikale Venstre og Venstre, og det her er jo i virkeligheden et miljøforslag, som så ligger i Skatteudvalget, fordi det handler om opkrævning af afgifter i stedet for nogle frivillige aftaler – vil jeg stadig væk sige, at problemet med de frivillige aftaler er jo, at det er svært at få dem overholdt hundredre procent.

Vi har altså nogle problemer med de her klimaudledninger. Vi kan jo f.eks. ikke styre de samlede udledninger for trafikken, og for at få de her klimamål til at passe har man jo måttet poole det hele i én stor bunke, og det, der så redder det, er vindmøllerne.

Så jeg tror bare, jeg må nøjes med at konstatere, at jeg ikke kan blive enig med de to ordførere fra Miljøudvalget, nemlig hr. Ebbe Kalnæs og hr. Hans Christian Schmidt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Min forhåbning holdt, hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Som sagt under de korte bemærkninger vil der fra Enhedslisten komme ændringsforslag til det her forslag, der forbyder SF₆, som er det aller mest giftige og drivhuseffekt fremkaldende stof, der er på listen. Så må vi få afprøvet, om Venstre er med på at gennemføre sådan et forbud og for den sag skyld også andre af de partier, der har talt imod en afgift.

Så vil jeg for det andet sige, at jeg synes, det er en mærkelig historie, man hver eneste gang

skal høre fra højrefløjen, om, at man er imod afgifter. Ingen kan da være i tvivl om, at afgifter kan være med til at adfærdsændre, sådan at man bevæger sig væk fra dem, der er højest afgift på, og over til dem, der er mindre farlige i forhold til drivhuseffekten. Selvfølgelig støtter vi også det formål som nummer to.

Skulle der komme overskud hjem på det her, og det ser det jo ud til, så vil jeg sige, at jeg ikke kan få øje på noget bedre sted at lægge skat end på drivhusgasser. Vi lægger skat og moms på mælk, på mad, på alting, som vi gerne vil have. Jeg kan da ikke se andet, end at selv en liberal politiker burde synes, at det er en god idé at lægge afgift på noget, som vi i virkeligheden synes er noget skidt, nemlig drivhusgasser. Jeg kan ikke få øje på noget bedre sted overhovedet at lægge en afgift for på den måde at sikre en finansiering af velfærden. Så også af denne tredje årsag støtter vi forslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen som ordfører.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Da jeg under bemærkningerne til lovforslaget læste, at det er for at fremme en rigtig miljøpolitik, så var min første reaktion: Jamen det er da klart; det her forslag må vi støtte. Da jeg så gik lidt tættere på forslaget, blev jeg lidt mere i tvivl om, hvorvidt det var et miljøpolitisk forslag, eller om det snarere var et fiskalt forslag.

Jeg kan også forstå, at forslaget er indgået i forslag til finansloven for 2001, så spørgsmålet er, om det ikke snarere er for at skaffe nogle penge. Nu er det da et ædelt formål at skaffe penge, men ved at gøre det under dække af, at det er et miljøforslag, tror jeg, at man kan komme til at lægge gift for de grønne afgifter.

Forslaget har måske oven i købet en uheldig, negativ indvirkning på de frivilligt indgåede aftaler, som vi har hørt om tidligere under de korte bemærkninger.

Så den positive holdning ud fra, at det var et miljøforslag, må jeg sige er blegnet noget, når den reelle hensigt, så vidt jeg kan forstå, er at skaffe nogle penge. Det er selvfølgelig fint nok i sig selv, men så er det jo mere noget, vi må drøfteovre hos finansministeren: Hvor laver vi bedst nogle stramminger, og hvor bruger vi pengene mest nyttigt?

At sælge et sådant fiskalt forslag, som jeg tror det reelt er, under dække af, at man vil føre miljøpolitik, er efter vores opfattelse sådan en lidt